

Toespraak_AVMO50

Geachte heer burgemeester,
Geachte dames en heren schepenen en
gemeenteraadsleden,
Geachte bestuursleden van A.V.Molenland,
Dames en heren, beste atletiekvrienden.

Het is voor mij toch wel heel speciaal om als afgevaardigde van de Vlaamse Atletiekliga u toe te spreken. Want ook lid van de jubilerende vereniging

Bij zo'n toespraak is het altijd een beetje zoeken naar een onderwerp die nauw aansluit bij de feestvierende vereniging. Grasduinen in de website is daar een goed middel toe. Maar voor vandaag hoefde ik dat niet te doen. Als lid van A.V.Molenland ken ik de club door en door. En zeker als ik daar reeds 50 jaar ervaring in heb.

Daarom ook valt mijn toespraak in twee delen uiteen.

A.V. Molenland bestaat dus 50 jaar. En als er één rode draad doorheen die 50 jaar loopt is het wel het meewerken aan het beleid van de atletiek in Vlaanderen en dat op alle niveaus.

Het begon al vanaf het prille begin. A.V. Molenland bestond pas drie jaar toen mijn vader lid werd van het Provinciaal Comité. Beroepsredenen zorgden ervoor dat vader na drie jaar niet meer actief kon zijn in het Provinciaal Comité. Zes jaar later was ik aan zet, tot op vandaag. Natuurlijk, één zwaluw maakt de lente niet.

Andere Molenlanders volgden mijn voorbeeld. Zowel in het Provinciaal Comité als in de Raad van Bestuur van de Vlaamse Atletiekliga en de Koninklijk Belgische Atletiekbond namen verscheidene Molenlanders deel aan het beleid en dat voor meerdere jaren.

Bert Debrabandere, vele jaren penningmeester van het Provinciaal Comité en lid van de raad van bestuur van de VAL werd zelfs penningmeester van de KBAB.

Zijn moeder, Erna Ots, is al vele jaren lid van de mastercommissie.

Lydie Goethals is provinciaal juryaanduiders en zodoende ook lid van het Provinciaal Comité.

Haar man, Karel Cannaert, is eveneens lid van het Provinciaal Comité.

Rita Debusschere was jarenlang lid van de Provinciale commissie van juryleden. Na de samenvoeging met het Provinciaal comité is zij dus automatisch ook lid van het Provinciaal Comité. Daarnaast is zij ook lid van de Vlaamse commissie van juryleden.

Ook Staf Lankriet mogen we niet vergeten. Jarenlang lid geweest van het provinciaal comité. Eerst als lid van Hermes Oostende, maar de laatste jaren van zijn carrière als molenlander.

Elk van hen heeft deel uitgemaakt op de verschillende beleidsniveaus en daarbij ten volle bijgedragen tot het

beleid van de federatie. En geloof mij vrij, dat wordt tot op het hoogste niveau ten zeerste gewaardeerd.

En ik dan?

Eén jaar toptalent
38 jaar “top”bestuurder

En dat ene jaar brengt mij tot het volgende deel van mijn betoog.

Mijn tweede deel gaat over de voorgeschiedenis van A.V.Molenland. De prehistorie als het ware.

50 jaar wacht ik al op die koninklijke titel. Niet voor mij natuurlijk, maar voor de vereniging.

En ik was er zelfs al bij tijdens de prehistorie. Zonder overdrijven kan ik zelfs zeggen dat ik de aanleiding was van de oprichting van A.V.Molenland. Maar dat is eigenlijk het verhaal van de kip en het ei.

Daar hoort een mooi verhaal bij, staat u mij toe eerst een beetje poëtisch te zijn.

Zo halverwege de jaren vijftig van de vorige eeuw groeide en bloeide een plantje. In het latijn heet dat plantje *atleticus Tieltensis*. Maar een grote droogte verdorde de plant. De zaadjes ontkiemden niet. Zo'n vijftien jaar lang viel er geen druppel regen. Eind jaar zestig begon het dan toch te regenen. Een malse regen die er voor zorgde dat de zaadjes ontkiemden en jonge plantjes voortbracht. En om zeker te zijn dat de plantjes niet opnieuw zouden verdorren hield een man met een gieter alles goed in het

oog en begoot als het nodig was de plantjes. Met als resultaat dat de planten groeiden en bloeiden. Met mooie oranje-blauwe bloemen.

50 jaar later zijn die planten uitgegroeid tot een waar bloementapijt.

En nu de realiteit. De Molenlandse préhistorie kunnen we eigenlijk laten beginnen in het najaar van 1967. Op het domein Watewy werd een interscholencross georganiseerd. Alle Tieltsse scholen namen deel, op zijn Tielts gezegd: de damen, de apostolinen, het college, de vakschool en de schoeschool.

Beleefder gezegd: de heilige familie en het Sint-Jozefscollege, nu de Bron. De Regina Pacis, Het vrij technisch instituut, en het koninklijk atheneum.

Echte Tieltenaren zullen al opgemerkt hebben dat het Sint-Jozefsinstituut in het lijstje ontbreekt.

“Onze meisjes doen daar niet aan mee” was het lakonieke antwoord op de vraag om deel te nemen aan de veldloop.

Een moeder kwam kijken hoe haar zoon presteerde in die veldloop. Uitgeput als 13de viel hij in de armen van de turnleraar. Moeder had genoeg gezien. Gedaan met lopen. Een jaar later werden de oren van de moeder haar hoofd gezaagd door de zoon om toch weer te mogen deelnemen. Moeder capituleerde en de jongen behaalde een vijfde plaats en kwam fier als een gieter met een medaille naar huis.

En dan het jaar 1969 waar alles in een stroomversnelling kwam. Na een dertiende en een vijfde plaats stond ik op het hoogste schavotje. Sommigen fronsten hun

wenkbrauwen, een talent. Hun reactie was duidelijk, die moeten we aansluiten. Op een avond stonden twee mannen bij ons op stoep. Eigenlijk had ik er geen zin in, maar ze konden mij toch overtuigen om het eens te proberen. 11 november 1969 werd dan mijn vuurdoop, in Marke was dat. Na het behalen van een negende plaats was de zaak beklonken. Een tijdje later werd de Tieltse atletiekclub opgericht die dus uitmondde in A.V.Molenland. En dat verhaal werd u reeds verteld door Karel.

Tot slot wens ik nog één persoon letterlijk in de bloemetjes te zetten. Ik had het reeds over de kip en het ei in het hele verhaal en over de man met zijne gieter. We kunnen er niet om heen: dat ik hier nu sta en dat A.V. Molenland een realiteit is, is alleen te danken aan Johan De Brabandere. Hij was één van de twee mannen die toen bij ons thuis aan de bel trok. Hij kon mij overhalen om aan atletiek te doen en zo is de bal aan het rollen gegaan, maar wij, in de atletiek, moeten het anders verwoorden: zo zijn de tuigen in het rond gevlogen en zijn de spikes op de loop gegaan. Bedankt Johan, ik ben u daar zeer erkentelijk voor.

En ook jullie allemaal bedankt om hier te zijn. Dank u wel.